

(ג) בסעיף זה, "תאונת דרכים" – כהגדרתה בחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, התשל"ה-1975.²³

30. תקנות ראשונות לפי סעיף 328א(ב)(4) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, יובאו לאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך 30 ימים מיום פרסומו של חוק זה.

פרק ו': צמצום פגיעות בעבודה

31. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995²⁴ (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי), אחרי סעיף 149 יבוא:

"חיוב מעסיק בתשלום לפי רמת הסיכון להתרחשות פגיעה בעבודה – הוראת שעה

149א. (א) בסעיף זה –

"הכנסה חודשית" – ההכנסה של העובד המשמשת יסוד לחישוב דמי ביטוח לפי פרק ט"ו;

"מבצע בנייה" – קבלן לעבודות הנדסה בנאיות, לרבות עבודות בענף הבניין, המבצע עבודה כאמור, כולה או חלקה, באמצעות קבלנים העובדים עבורו;

"עבודות הנדסה בנאיות" ו"קבלן לעבודות הנדסה בנאיות" – כהגדרתם בחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות, התשכ"ט-1969²⁵;

"עובד" – לרבות מי שחלות עליו הוראות סעיף 344א או 378א, ולמעט כל אחד מאלה:

(1) מי שחל עליו פרק י"ג;

(2) עובד המועסק בידי יחיד שלא לצורך עסקו או משלח ידו של אותו יחיד;

"תאונת עבודה" – כמשמעותה בסעיפים 79 ו-80(2) עד (6), לרבות פגיעה בעבודה כמשמעותה בסעיף 84 או 84א.

(ב) מעסיק חייב לשלם בעד עובדו, נוסף על דמי הביטוח לפי חוק זה, תשלום לפי רמת הסיכון להתרחשות תאונת עבודה אצל המעסיק (בסעיף זה – תשלום לפי רמת סיכון), בהתאם להוראות המפורטות להלן:

(1) סכום התשלום לא יפחת מ-0.1% מהכנסתו החודשית של העובד ולא יעלה על 0.35% מהכנסתו כאמור;

(2) התשלום ישתנה בהתאם לסיכון להתרחשות תאונת עבודה אצל אותו מעסיק; השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע את אמות המידה לחישוב התשלום לפי רמת סיכון ואת משקלן היחסי, והכול בהתבסס על נתונים ממפורט להלן לגבי המעסיק שברשות המוסד, הנוגעים לחמש השנים שקדמו לשנה שבעדה משולם אותו תשלום:

²³ ס"ח התשל"ה, עמ' 234.

²⁴ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשע"ח, עמ' 528.

²⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 218.

(א) מספר עובדי המעסיק, מספר עובדיו שהוכרו כנפגעים בתאונת עבודה ושיעור העובדים שהוכרו כאמור מקרב כלל עובדי המעסיק; לגבי עבודות הנדסה בנאיות לרבות עבודות בענף הבניין, במספר העובדים של מעסיק שהוא מבצע בנייה יובאו בחשבון, לעניין פסקת משנה זו, גם עובדים של קבלן משנה שעמו הוא התקשר ושמבצעים עבודה עבורו, ככל שנתונים אלה ברשות המוסד;

(ב) דרגת הנכות שנקבעה לעובד עקב תאונת העבודה ומספר הימים שבעדם היה העובד זכאי לדמי פגיעה עקב התאונה;

(ג) ענף העבודה שבו פועל המעסיק, ומספר הנפגעים בתאונת עבודה אצל המעסיק יחסית למספר הנפגעים בתאונות עבודה באותו ענף;

(ד) אמצעי אכיפה מינהליים שננקטו נגד המעסיק לפי חוק ארגון הפיקוח על העבודה, התשי"ד-1954, או לפי סימן ב' בחלק ב' או סימן ב' בחלק ג' לתוספת השנייה לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011²⁶, ככל שמשרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים מסר לגביהם מידע למוסד באופן מקוון, וכן מידע בדבר הליכי אכיפה אחרים שננקטו נגד המעסיק בשל הפרה של הוראות בטיחות בעבודה או בקשר לפגיעה בעבודה, שנמסר למוסד בדרך האמורה לפי נוהל שעליו יורה השר בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) השר, בהסכמת שר המשפטים, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, רשאי לקבוע נתונים נוספים על הנתונים המפורטים בסעיף קטן (ב)(2) או נתונים אחרים מאותם נתונים, שישמשו בחישוב תשלום לפי רמת סיכון, ובלבד שאם קבע כאמור לגבי נתונים שאינם ברשות המוסד אלא ברשות גוף ציבורי, יקבע השר בדרך האמורה גם הוראות לעניין מסירת הנתונים כאמור על ידי הגוף הציבורי למוסד; בפסקה זו, "גוף ציבורי" – הממשלה ומשרדי הממשלה, לרבות יחידותיהם ויחידות הסמך שלהם, ותאגיד שהוקם בחוק.

(ד) השר רשאי לקבוע כי הוראות סעיף קטן (ב)(2)(א) לעניין עבודות הנדסה בנאיות יחולו גם על עבודות בענפים אחרים, בשינויים שיקבע.

²⁶ ס"ח התשע"ב, עמ' 62.

(ה) הוראות סעיף זה יחולו, בשינויים המחויבים ובשינויים שיקבע השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, גם לעניין מחלת מקצוע, ובלבד שיש קשר בינה ובין העבודה אצל המעסיק.

(ו) על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1), השר, בהתייעצות עם שר האוצר ובאישור ועדת העבודה והרווחה, יקבע, בחלוקה לפי סוגי עיסוקים, אמצעים ופעולות להבטחת בטיחות העובדים וקידום בריאותם שאם הוכיח מעסיק כי נקט אותם יופחת התשלום לפי רמת סיכון שנקבע לגביו לפי סעיף קטן (ב) בשיעור שיקבע השר כאמור, ויכול שבעקבות ההפחתה כאמור יהיה התשלום לפי רמת סיכון לגבי אותו מעסיק קטן מ-0.1% מהכנסתו החודשית של העובד.

(ז) המוסד יקבע, אחת לשנתיים, את התשלום לפי רמת סיכון לגבי מעסיק כאמור בסעיף קטן (ב) וימסור למעסיק הודעה על קביעת התשלום עד 1 במרס של השנה שבה נקבע כאמור; קביעת תשלום לפי רמת סיכון תחול לגבי תשלום כאמור המשתלם בעד התקופה שתחילתה ב-1 בינואר של השנה שבה נמסרה הודעה כאמור.

(ח) על תשלום לפי רמת סיכון יחולו ההוראות החלות על דמי ביטוח לפי חוק זה, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה:

- (1) על אף האמור בהוראות לפי סעיף 353, נקבע לגבי מעסיק תשלום לפי רמת סיכון בשיעור העולה על 0.1%, ישולם החלק בתשלום הנוגע לשיעור העולה על 0.1% כאמור ב-1 במאי בכל שנה, בעד שנת המס שקדמה לה;
- (2) יקראו את סעיף 359 כך:

(א) בכותרת השוליים, בסופה יבוא "ועל קביעת תשלום לפי רמת סיכון";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "בסעיף קטן (א)" יבוא "או בתשלום לפי רמת סיכון בהתאם לקביעה לפי סעיף 149א", ובסופו יבוא "ואולם השגה לעניין קביעת תשלום לפי רמת סיכון יכול שתתייחס רק לעניינים שניתן היה להשיג עליהם לגבי קביעת דמי ביטוח לפי הסעיפים המפורטים בסעיף קטן (א), אלא אם כן קבע השר אחרת";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "סעיף קטן (א)" יבוא "או הודעה לפי סעיף 149א(ז)".

(ט) מעסיק לא יהיה רשאי לנכות את התשלום לפי רמת סיכון, כולו או חלקו, משכרו של העובד.

(י) בתקופת תוקפו של סעיף זה כאמור בסעיף קטן (יא), יערוך המוסד מחקרים כמפורט להלן, וכן ידווח לוועדת העבודה והרווחה, אחת לשנה, על ההתקדמות ביישום הוראות סעיף זה:

(1) מחקר לבחינת ההשפעות של קביעת תשלום לפי רמת סיכון על ההתרחשות של תאונות עבודה ומחלות מקצוע, ובכלל זה מספרן וחומרתן;

(2) מחקר שיערך בשיתוף עם משרד העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים ועם משרד הבריאות, לבחינת ההשפעות של קביעת תשלום לפי רמת סיכון על נקיטת אמצעים ופעולות בידי מעסיקים להבטחת בטיחות עובדים וקידום בריאותם ועל נכונותם של עובדים ושל מעסיקים לפעול לדיווח על תאונות עבודה ומחלות מקצוע לגורמים הנוגעים בדבר.

(יא) הוראות סעיף זה יעמדו בתוקפן עד יום י"ט בטבת התשפ"ד (31 בדצמבר 2023).

32. בפקודת תאונות ומחלות משלח יד (הודעה), 271945, אחרי סעיף 9 יבוא:

"שינוי התוספות 9א. שר העבודה הרווחה והשירותים החברתיים, באישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה והתוספת השנייה."

33. בחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011²⁸, בתוספת השנייה, בחלק ב', בסימן ב', בסימן משנה ה', אחרי פרט (35) יבוא:

"(36) מסירת הודעה על תאונה או על מקרה מוות לפי סעיף 3 לפקודת תאונות ומחלות משלח-יד (הודעה), 291945."

34. (א) תקנות ראשונות לקביעת אמות המידה לחישוב התשלום לפי רמת סיכון ומשקלן היחסי וכן תקנות ראשונות לקביעת אמצעים ופעולות שיש בהם כדי להביא להפחתת תשלום כאמור שנקבע לגבי מעסיק, לפי הוראות סעיף 149א(ב)(2) ו-(ו) לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, יובאו לאישור ועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת עד יום כ"ו בניסן התשע"ט (1 במאי 2019).

(ב) החל ביום תחילתו של חוק זה ועד לכניסתן לתוקף של תקנות ראשונות כאמור בסעיף קטן (א) יהיה התשלום לפי רמת סיכון שנקבע לגבי מעסיק לפי הוראת סעיף 149א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה, 0.1% מהכנסתו החודשית של העובד כהגדרתה באותו סעיף.

(ג) שר העבודה, הרווחה והשירותים החברתיים ושר האוצר ידווחו לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת על ההיערכות להתקנת תקנות ראשונות כאמור בסעיף קטן (א), עד יום כ"ד בטבת התשע"ט (1 בינואר 2019).

(ד) המוסד לביטוח לאומי ידווח לוועדת העבודה, הרווחה והבריאות של הכנסת עד יום י"ט באדר א' התשפ"ד (28 בפברואר 2024) על כל אלה:

(1) תוצאות המחקרים כאמור בסעיף קטן (י) לסעיף 149א לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחו בחוק זה (בסעיף זה – סעיף 149א);

(2) מספר התביעות שהוגשו למוסד לביטוח לאומי בשל תאונות עבודה ומחלות מקצוע בתקופת תוקפו של סעיף 149א כאמור בסעיף קטן (יא) של אותו סעיף;

תיקון פקודת תאונות ומחלות משלח-יד (הודעה) – מס' 3

תיקון חוק להגברת האכיפה של דיני העבודה – מס' 9

פרק ו' – תקנות ראשונות, הוראת מעבר ודיווח לכנסת

²⁷ ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' (ע) 62, (א) 80; ס"ח התשע"ו, עמ' 1191.

²⁸ ס"ח התשע"ב, עמ' 62; התשע"ז, עמ' 597.

²⁹ ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' (ע) 62, (א) 80.

- (3) התשלומים לפי רמת הסיכון שגבה המוסד לביטוח לאומי בתקופת תוקפו של סעיף 149א כאמור בסעיף קטן (יא) של אותו סעיף;
- (4) אופן יישום הוראות סעיף 149א, ובכלל זה הקשיים ביישומו; בדיווח שימסור המוסד לביטוח לאומי לעניין זה ייכללו גם הצעות לשיפור ההסדר הקבוע באותו סעיף וליישומו.

פרק ז': הוראות שונות

35. בחוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה, התשנ"ז-1997³⁰, בסעיף 4(א), במקום "התש"ף" יבוא "התשפ"ג".

תיקון חוק יום חינוך ארוך ולימודי העשרה – מס' 10

36. בחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998³¹ (בפרק זה – חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות) –

תיקון חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות – מס' 17

(1) בסעיף 19ז, לפני ההגדרה "מקום ציבורי" יבוא:

"בניין קיים" – מקום ציבורי שהוא בניין, לרבות חלק ממנו ושטחי החוץ שלו, שההיתר לבנייתו או לשימוש בו כמקום ציבורי ניתן לפני יום י"א באב התשס"ט (1 באוגוסט 2009);

(2) בסעיף 19ט –

(א) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

(2ג) (1) שר המשפטים רשאי, באישור הוועדה, להוסיף, בצו, רשות ציבורית לטור א' בתוספת שלישית א', ובטורים ב' ו-ג' לצדה – את מספר הבניינים הקיימים שיונגשו ואת המועד להשלמת ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים כאמור לפי הוראות סימן זה, לעניין אותה רשות ציבורית, ובלבד שהמועד שבו תחול חובת הנגישות במלואה לא יהיה מאוחר מיום כ"ו בחשוון התשפ"ב (1 בנובמבר 2021) ושצו כאמור יובא לאישור הוועדה עד יום י"ז בתמוז התשע"ח (30 ביוני 2018).

(2) צו כאמור בפסקה (1) יכלול פירוט של כל הבניינים הקיימים של אותה רשות ציבורית שחלה לגביהם חובת ביצוע התאמות נגישות לפי הוראות סימן זה, ובכלל זה בניינים שחובת הנגישות לגביהם הושלמה במלואה; פירוט כאמור לגבי כל בניין יכלול את שם הבניין, כתובתו – למעט אם גילוי הכתובת אסור על פי כל דין, דרכי ההנגשה והתאמות הנגישות שבוצעו בו או שנדרש לבצע בו, והמועד לביצוען; כמו כן יכלול הצו פירוט של התאמות נגישות חלופיות להנגשה זמנית של כל בניין שחובת הנגישות לגביו טרם הושלמה, בתקופה שעד להשלמת אותה חובה.

(3ג) על אף האמור בסעיף קטן (ג), רשות ציבורית המנויה בפרט 1 לטור א' לתוספת שלישית א' תשלים את ביצוע התאמות הנגישות הנדרשות בבניינים קיימים בהתאם להוראות לפי סימן זה, לגבי מספר הבניינים כמפורט בטור ב' לצדה, עד המועדים כמפורט בטור ג' לצדה; חובת הנגישות תחול במלואה לעניין רשות ציבורית כאמור, לגבי בניינים קיימים, ביום ג' בטבת התש"ף (31 בדצמבר 2019).

³⁰ ס"ח התשנ"ז, עמ' 204; התשע"ז, עמ' 317.

³¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152; התשע"ו, עמ' 1262.